

ДВѢ ТОПОЛИ

ПѢТНИКЪ.

Както въ вѣткашиж-тъ природѣ, така и въ челоуѣка ся случавѣтъ нѣкои минути горчиви и тѣжки, безъ да може и самъ да си обясни, и да си докажи отъ дѣ дохажда това.

Намъ често, въ живота ни, ся случавѣ, да желайми, да чезнемъ, да болѣйми душевно, безъ да можемъ да си обяснимъ отъ дѣ иде това чезненіе, защо е тая болка, това душевно стѣсненіе, а пѣкъ нѣкоги ны намѣрѣва радостъ, веселіе, душевно расположеііе, нѣ се пакъ безъ да му разбирами причинѣ-тъ. Има такива минути въ живота.

Може сама-та природа, може само-то вѣтрешно душевно чувство, да гдѣхѣва въ насъ това, безъ да знайми и безъ да можемъ да си дадемъ смѣткѣ. Кой знай!....

Може душа-та като е часть отъ духа, кой ни вдѣхнѣлъ Създателя, да осѣща по нѣкоги такива явленія, кои на вѣщественно-то тѣло не сѣ достѣпни. Знаемъ ли?

Тѣзи тайна на предчувствіе-то е была, прѣзъ сичко-то вѣрме, тайна и вѣчно ще си остане тайна.

И сами-тъ добросовѣстни Естествоиспытатели на природѣ-тъ сѣ доказали, че сѣка тайна, до тогава е великолѣпна; до тогава чудна и вѣсхитителна, до тогава свята, до гдѣ тайна, а тайно-то ѣ щомъ излѣзе на явѣ, то става безобразно, като му сѣ насити сѣкій, получава отъ него отвращеніе, и сичка-та му хубость и привлѣкательно убожаваніе пада